

Mødet den 24. Oktbr. 1907.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen.

1. (J. Nr. 282—07). Efter Forslag af Skolekommissionen og Skoleudvalget vedtoges det til et ledigt **Lærerembede** at indstille følgende Ansøgere:

1. C. Nielsson, Nordby,
2. C. C. Linde, Marstal,
3. J. Ankersen, Nykøbing S.

2. (J. Nr. 302—07). Efter at Byraadet havde indstillet **Lærerinde** Fru C. Kragh til Afsked med Pension som i Mødet den 5. f. M. vedtaget, havde Skoledirektionen fra Fru Kragh modtaget et Andragende om Afsked med det Forbehold, at hun, naar hun maatte blive helbredet, atter kunde indtræde i sit Embede med sin nuværende Anciennitet.

I denne Anledning indstillede Skoleudvalget at udtale overfor Skoledirektionen, at Byraadet kun kunde anbefale, at den ansøgte Afsked bevilgedes uden det af Ansøgerinden tagne Forbehold.

Jakob Jensen meddelte, at Udvalget var enig om at indstille Lærerinde Fru Kragh til Afsked. Fruen vilde nok selv søge sin Afsked, men kun med Forbehold om Ret til atter at indtræde i sin Plads, hvis hun senere blev rask. Da dette maaske vilde vare mange Aar, ansaa Udvalget det for bedst at reservere sig, og skulde

Fruen blive rask, kunde hun jo komme med Ansøgning om atter at indtræde i sit Embede.

Vedtoges.

3. (J. Nr. 379—07). I Anledning af et Andragende fra Lejeren af **Jagtretten** paa Kommunens Jorder Nord for Byen om Nedsættelse af Lejeafgiften fra 110 Kr. til 75 Kr. aarlig paa Grund af, at det Areal, hvorpaa Jagt kan udøves, stadig indskrænkes ved Anlæg af Haver, Idrætspladser o. lign., indstillede Markudvalget, at man imødekom Andragendet saaledes, at der ikke maa øves Jagt paa Arealer, der ere udlagte til Haver og Idrætsplads, hverken af Jagtlejeren eller Havelejeren.

Lottrup oplyste, at Lejeren af Jagtretten havde haft Stridigheder med Havelejerne, og at Markudvalget derfor indstillede, at Lejen af Jagtretten blev nedsat til 75 Kr., mod at Lejeren holdt sig fra Havelodderne og Idrætspladserne.

Vedtoges.

4. (J. Nr. 362—07). I Anledning af det i Mødet d. 10. d. M. behandlede Andragende fra Fællesforetagendet **Uldalls Nationalhaver** forespurgte Markudvalget, hvorledes Byraadet vilde stille sig overfor Spørgsmaalet om Salg eller Lejemaal paa langt Aaremaal af Markjorderne Nord for Byen.

Lottrup spurgte paa Markudvalgets Vegne, om der i Byraadet var Stemmning for at sælge ca. 10 Tdr. Land Nord for Byen til Selskabet »Uldalls Nationalhaver«.

Før om to Aar var intet af Arealet frit, saa skulde der sælges før, maatte de nuværende Lejere have Erstatning, men Udvalget ansaa det iøvrigt ikke for heldigt at sælge saa stort et Areal.

Jakob Jensen kunde ikke være med til at sælge, men nok til at leje et Areal ud, mod at Lejemaalet blev indgaaet paa 20 à 25 Aar.

Lottrup oplyste, at en lignende Anskuelse gjorde sig gældende i Udvalget.

Filtenborg troede ikke, at Sagen blev til noget, hvis Selskabet ikke kunde faa Jorden til Købs. Han kunde godt tænke sig at være med til at sælge, hvis man kunde opnaa en ordentlig Pris, og Foretagendet var nok værd at støtte.

Samuel sen antog ligeledes, at Sagen ikke blev til noget, hvis man ikke vilde sælge Jorden. Meningen var, at Arealet med Tiden skulde bebygges.

Mikael Johansen kunde ikke være med til sælge, men skulde der sælges, maatte det i alt Fald være mod kontant Betaling og ikke som Selskabet ønskede mod Amortisation i 25 Aar. Det vilde være uheldigt at indgaa Lejemaal for 20 Aar, 15 maatte være det højeste, og Byraadet maatte derefter have Opsigelsesret med to Aars Varsel.

Nørgaard fandt det ikke rigtigt at sælge saa stort et Areal selv mod kontant, saa meget mere som det vilde være stridende mod det hidtil fulgte Princip kun at udstykke til Bebyggelse, men da Foretagendet sandsynligvis ikke vilde blive til noget, med mindre Byen stillede Jord til Raadighed, kunde man maaske udleje et Areal til Selskabet og givet dette Forkøbsret.

Jul. Andersen var imod Salg og hævdede, at der under ingen Omstændigheder burde sælges for under 7 a 8000 Kr pr. Td. Land, men han kunde gaa med til et Lejemaal paa 25 Aar og en Opsigelsesfrist af 5 Aar.

Simonsen støttede den Opfattelse, at der ikke burde sælges. Selv om man gerne vilde støtte Foretagendet, var der dog andre Hensyn at tage, og Aarhus var en af de mest jordfattige

Byer, saa det vilde være absolut galt at sælge saa stort et Stykke. Hvis man udlejede Jorden paa 25 a 30 Aar, kunde Lejerne nok faa Fornøjelse af at anlægge Haver, og det vilde, som fremført af Hr. Nørgaard, stride mod Principperne for Salg af Byens Grunde at sælge saa stort et Areal. Skulde der imidlertid sælges, maatte man i ethvert Fald forhindre al Spekulation.

Filtenborg indrømmede, at det hidtil gældende Princip for Salg af Byens Jord var rigtigt, forudsat at alle Byens Jorder kunde betragtes som vordende Byggegrunde, men han tvivlede meget om, at det paatænkte Areal vilde blive bebygget de første 50 Aar. I Selskabets Love stod der, at Haverne ikke maatte bebygges, saa der kunde ingen Spekulation blive. Selskabet ønskede ganske vist at amortisere i 25 Aar, men maaske vilde det gaa ind paa en kortere Tid, og nu solgte man dog med 16 Aars Afbetaling.

Müller hævdede, at Byen mod Nord kun ejede meget lidt Jord, og at det derfor vilde være meget lidt forudseende at baandlægge 10 a 15 Tdr. Land, særlig da et saadant Enklave vilde vanskeliggøre Ordningen af Gadeforholdene. Han syntes, det skinnede igennem, at Haverne med Tiden skulde bebygges, og selv om der i Statutterne var Bestemmelser derimod, saa gjorde det ham endnu mere betænkelig, da det vilde være en let Sag at faa Statutterne forandret.

Jakob Jensen oplyste, at der for Jord ikke langt fra »Betesda« forlangtes 14000 Kr. pr. Td. Land, og længere mod Vest maatte Jorden taks-eres lige saa højt. Han kunde paa ingen Maade gaa med til Salg, men nok til Udleje, naar Byen fik Ret til at planlægge Arealet, saaledes at det

kunde indgaa i Planerne for de andre Jorder. Efter hans Mening behøvede Sagen ikke at slaas ihjel, fordi Selskabet kun fik Jorden til Leje, da Lejemaalet jo kunde fornyes, hvis Byen ikke selv vilde benytte Arealet til offentlig Brug.

Mikael Johansen slog fast, at der ingen Stemning var for Salg, og henledede Opmærksomheden paa, at Frue Kirke ejede 8 Tdr. Land og Præsteembedet 16 Tdr. Land, som Selskabet muligvis kunde erhverve.

Samuel sen skulde gerne indrømme, at det vilde være vanskeligt at afstaa Jord, men at udleje med det Forbehold, at Lejemaalet kunde opsiges, hvis Byen selv ønskede at benytte Jorden, vilde ikke være meget imødekommende, da det uden Tvivl var Meningen, at Haverne med Tiden skulde benyttes. Han vilde anbefale, at man udlejede Jorden paa 20 Aar til Selskabet og gav dette Forkøbsret.

Nørgaard var overbevist om, at det var Meningen at bygge, da der ellers ingen sund Sans vilde være i hele Foretagendet, men skulde der ikke bygges, kunde Selskabet godt være tjent med at faa Jorden til Leje. Man kunde jo leje Selskabet Jorden og stille det Forkøbsret i Udsigt. Bestemmelsen om, at Lejemaalet kunde fornyes, hvis Kommunen ikke selv vilde benytte Arealet, kunde godt stryges, da Byen alligevel vilde være fuldstændig frit stillet. En Planlæggelse vilde ingen Vanskeligheder volde, da man i Virkeligheden havde det hele planlagt. Han havde faaet den Opfattelse, at der ingen Stemning var for at sælge, men nogen for at udleje, og syntes derfor, at man skulde stille Selskabet Forkøbsret i Udsigt; men der maatte fastsættes et Mi-

nimum for Grundenes Størrelse, saaledes at Areal
kunde bebygges som Villakvarter.

Lottrup ønskede en Afstemning over, hvorvidt Byraadet vilde sælge eller ej, og at denne Afstemning ogsaa skulde gælde for Jorderne mod Syd. Iøvrigt maatte han oplyse, at Udvalget havde tænkt paa et Stykke Jord, der laa udenfor det til Bebyggelse planlagte Areal.

Simonsen troede ikke, at Foretagendet vilde gaa i Stykker, selv om Byen ikke vilde sælge, da Selskabet jo selv oplyste, at der forelaa Tilbud paa Jord, hvis Byen ikke vilde sælge, og iøvrigt kunde Planen lige saa vel realiseres ved Lejemaal som ved Køb. Han vilde anbefale, at Sagen sendtes tilbage til Udvalget til videre Forhandling paa Basis af Lejemaal.

Jakob Jensen havde ikke sagt, at Jorden skulde tilbage til Byen, hvis denne vilde benytte den, men at den skulde tilbage, hvis Byen vilde benytte den til offentlig Brug. Det maatte man holde fast ved, da det drejede sig om store Arealer, og man ikke maatte forhindre Efterslægten i at anlægge offentlige Anlæg eller Bygninger.

Magnus Nielsen mente, at Selskabet havde sikret sig Jord andre Steder, og at det kun kom til Kommunen for at faa bedre Pengevilkaar at arbejde med. Selskabets Opgave var i sidste Instans at bygge, men hvis man planlagde Areal med almindelige Veje, kunde man godt udleje det paa 25 Aar med Ret til til den Tid at købe efter en til den Tid fastslaaet Pris. Interessenterne kunde ikke godt være tjent med at kultivere Jorden, naar de ingen Udsigt havde til at beholde den.

Det vedtoges at lade Sagen gaa tilbage til Ud-

valget til videre Forhandling med Andragerne paa Grundlag af, at der indtil videre ikke sælges Jord af Kommunens Arealer til det omhandlede Øjemed.

5. (J. Nr. 247—07). I Anledning af et Andragende fra Tømrmester Bjerregaard Jensen om Nedsættelse af den ham afkrævede Lejeafgift af det Kommunen tilhørende Areal (c. 365 □ Al.) paa **Bispe-toften**, hvorpaa hans Cirkusbygning er opført, forelaa der Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om at fastholde den forordrede Afgift, 5 Kr. pr. Forestillingsaften, ialt for 65 Aftener 325 Kr., samt endvidere afkræve Lejeren, der endnu har Bygningen staaende paa Arealet, en Afgift af en Øre pr. □ Al. om Maaneden fra 1. Novbr. d. A. at regne.

Nørgaard meddelte, at saavel Hr. Bjerregaard-Jensen som Stadsingeniøren havde haft en fejlagtig Anskuelse af, hvad der af Arealet var Møllejer Weis's, og hvad der var Byens. Der var imidlertid kun forlangt, at Lejeren betalte 5 Kr. pr. Forestillingsaften, men det var naturligt, at der desuden blev betalt den sædvanlige Leje af 1 Øre pr. □ Alen om Maaneden plus 5 Kr. for hver Spilleaften, dog mente Udvalget ikke, man for den forløbne Tid burde forlange mere end de 5 Kr. pr. Aften.

Mikael Johansen spurgte, om Pladsen ikke skulde reguleres. Hvis Hr. Weis ikke vilde være med, kunde den Del blive liggende, som den laa, men Cirkus burde fjernes.

Nørgaard syntes, det var Synd at forlange Cirkussen nedrevet, da den skulde benyttes næste Sommer. Man havde haft en Plan fremme om en Regulering, men den kunde ikke realiseres

uden i Forening med Hr. Weis. Det vilde være uheldigt, om Hr. Weis's Del skulde ligge hen, saa det var at haabe, at man kunde opnaa en Overenskomst med Hr. Weis. Maaske kunde man tænke paa at udlægge Pladsen til Bebyggelse, saa kom Hr. Weis nok med.

Magnus Nielsen antog, at Hr. Mikael Johansen havde omtalt Pladsen af Hensyn til Frimurerlogen. Naar der nu rejstes den ene Pragtbygning efter den anden omkring Pladsen, maatte denne ikke ligge hen som en Skamplet, men burde planeres og tilsaas med Græs; under Landsudstillingen kunde man ganske simpelt slet ikke være den bekendt. Hvis den ejedes af en privat Mand, fik den sikkert ikke Lov at ligge hen uindhegnet.

Jakob Jensen indrømmede, at Pladsen ikke saa godt ud, men henstillede dog, at man lod den ligge foreløbig. Saa længe Byen forbeholdt den til offentlig Brug, gjorde Hr. Weis ikke synderligt for at sælge.

Nørgaard kunde tænke sig, at Pladsen kunde udlejes til Oplagsplads, saa vilde den blive indhegnet og ikke se saa uheldig ud som nu.

Mikael Johansen havde ikke talt for en Forbedring af Pladsens Udseende af Hensyn til Frimurerlogen, men han vilde dog gøre opmærksom paa, at der nu ugentlig vilde komme mange fremmede til Frimurerlogen, og ogsaa af Hensyn til dem burde man gøre noget for at give Pladsen et bedre Udseende.

Nørgaard mente, at det vigtigste, var at Pladsen blev dækket. Det vilde være uheldigt, om Byens Del blev udlagt med Græs, naar Hr. Weis's Del fik Lov at ligge hen i Uføre.

Mikael Johansen gjorde gældende, at fik

man først en Oplagsplads, kom man ikke af med denne i lange Tider.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 371—07). Efter at **Trykningen** af Kommunens Regnskaber, Overslag m. v. havde været udbudt ved Licitation blandt Byens Bogtrykkere, var der kun indkommet 1 Tilbud, nemlig fra Stiftsbogtrykkeriet, der tilbød at udføre Arbejdet paa samme Vilkaar som hidtil.

Det vedtoges at antage dette Tilbud.

7. (J. Nr. 18—07). Andragende fra Arbejdsmand J. Sørensen om Fritagelse for Hundeafgift.

Bevilgedes.

8. (J. Nr. 361—07). Til at gøre Indstilling om Besættelse af den ledige **Fæstemandsbestilling** ned-sattes et Udvalg bestaaende af Andersen, Nørgaard og J. C. Petersen.

9. (J. Nr. 319—07). Forslag til en Forandring af Byggelinien mod Strandvejen for den paatænkte Nybygning paa **Elvirasminde**s Grund.

Nørgaard meddelte, at Konsortiet stadig havde ønsket Tilladelse til at rykke Bygningen lidt frem foran Byggelinien, men at Udvalget havde modsat sig dette. Nu havde Arkitekten imidlertid udarbejdet en Plan, hvorefter Bygningen kun paa to Steder og kun med ialt 12 □ Alen overskred Byggelinien, og Udvalget mente, at man burde gøre denne lille Indrømmelse, da der var særlige Forhold til Stede, og da Bygningen vilde vinde i Skønhed derved.

Magnus Nielsen anbefalede, at man imødekom Konsortiet.

Vedtoges.

10. (J. Nr. 381—07). Andragende fra Peter Marius Poulsen om **Fuldmyndighedsbevilling**.

Det vedtoges at anbefale Andragendet.

11. (J. Nr. 43—07). Andragende fra Gæstgiver N. P. Jensen, Jægergaardsvej 59, om uanset Bestemmelserne i Loven af 20. April 1906 at maatte beværte andre end tilrejsende.

Det vedtoges at anbefale Andragendet.

